

บทความวิจัย (ก.ค. - ธ.ค. 2562)

การพัฒนาทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงโดยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง
ในกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายฝึกประสบการณ์วิชาชีพของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตรา ชนะกุล คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จ.กรุงเทพฯ 10400
e-mail:chittrachanagul@gmail.com โทร 0814521086

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรรณิการ์ สุ่ม คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จ.กรุงเทพฯ 10400
e-mail:chittrachanagul@gmail.com โทร 0813754575

ดร.มัลลิกา จุฑามณี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จ.กรุงเทพฯ 10400
e-mail:kunarnthong99l@yahoo.com โทร 0819158999

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย ในศตวรรษที่ 21 ตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ก่อนและหลังการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย กลุ่มตัวอย่างคือ เด็กปฐมวัยอายุ 5- 6 ปี จำนวน 15 คน และผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยกลุ่มตัวอย่างที่สมัครเข้าร่วมโปรแกรมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ 1)โปรแกรมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย 2) แผนกิจกรรมโปรแกรมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย 3) คู่มือการพัฒนาทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย สำหรับผู้ปกครอง 4) แบบประเมินทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย 5) แบบประเมินความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อโปรแกรมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t - test

ผลการศึกษาพบว่า 1) เด็กปฐมวัยมีทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21 ตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงสูงขึ้นหลังจากผู้ปกครองเข้าร่วมโปรแกรมการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัยโดยมีคะแนนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 2) ผู้ปกครองมีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโปรแกรมการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย โดยภาพรวม ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.55, S.D.=.423)

คำสำคัญ: ทักษะชีวิตเด็กปฐมวัยศตวรรษที่ 21 เศรษฐกิจพอเพียงการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง

Received: May 12, 2019, Revised May 30 , 2019, Accepted June 7, 2019

A Model Enhancing Early Childhood Children's Life skill in the 21th Century
according to the Theory of self-sufficient Economy by the parents' participation in
PhranakhonRajabhat University's internship schools' network

Assistant Professor.Dr.chittra Chanagul, Phranakhon Rajabhat University, Faculty of Education
e-mail:chittrachanagul@gmail.com Tel. 0814521086

Assistant Professor.Dr.kannikar Susom, Phranakhon Rajabhat University, Faculty of Education
e-mail:kannikar_su@yahoo.com Tel. 0813754575

Dr.Mallika chutamane, Phranakhon Rajabhat University, Faculty of Education
e-mail:kunarnthong99l@yahoo.com Tel. 0819158999

Abstract

Objectives of this research were; 1) to compare early childhood children's life skill in the 21th century according to the theory of self-sufficient economy before and after the parents' participation, 2) to study parents' satisfaction in participation enhancing early childhood children's life skill 15 of early childhood children aged 5-6 years of kindergarten and parents of the 15 sample group children who applied to participate in the participation program enhancing early childhood children's life skill. 1) a participation program of parents 2) program activity plan of parents 3) the tool enhancing early childhood children's life skill 4) evaluated form early childhood children's life skill and 5) a satisfaction form of parents about participation program were the tools in this study. The data was statistically analyzed by using arithmetic mean, standard deviation, and t-test with SPSS program

The results found that 1) Early childhood children's life skill in the 21th century according to the theory of self-sufficient economy was higher after parents' participation enhancing early childhood children's life skill was statistically significant at .05. 2) Parents had satisfaction in participation program enhancing early childhood children's life skill for overall image was at highest level.

Keywords: life skill, Early childhood, the 21th century, self-sufficient economy

คำขอบคุณ :งานวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนจากคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

บทนำ

สังคมในยุคศตวรรษที่ 21 เป็นยุคสมัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งในเรื่องของวัฒนธรรมการดำเนินวิถีชีวิต และสื่อเทคโนโลยี เป็นยุคการสื่อสารไร้พรมแดน มีความหลากหลายทางเชื้อชาติและวัฒนธรรมมีผลทำให้บุคคลในสังคมต้องดำเนินชีวิตอย่างมีวิจารณญาณและมีทักษะชีวิตที่ดีในการดำเนินชีวิตและการปรับตัวให้อยู่ในสังคมอย่างมีความสุขสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2552) โดยเฉพาะในเด็กและเยาวชนที่มีทักษะชีวิตต่ำขาดภูมิคุ้มกันทางสังคมที่ดีอาจเป็นคนที่ไม่ประสบความสำเร็จในชีวิตมีปัญหาทางอารมณ์จิตใจและความขัดแย้งในชีวิตได้ง่ายการจัดการศึกษาจึงควรได้เสริมสร้างทักษะชีวิตที่ดีให้กับเด็กและเยาวชน โดยเริ่มตั้งแต่เด็กปฐมวัย เพราะเป็นวัยแห่งการปูพื้นฐานแห่งชีวิตทุกด้านทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา นับเป็นการลงทุนที่คุ้มค่าตั้งแต่ เจมส์ เบลลันคา และรอน แบรินดท์ (James Bellance and Ron Brandt.2011 จะช่วยเตรียมความพร้อมให้เด็ก รู้จักคิด เรียนรู้ ทำงาน แก้ปัญหา สื่อสาร 21 กล่าววาทักษะแห่งศตวรรษที่ (ล้องกับและร่วมมือทำงานกับผู้อื่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องเร็ว ทรีปาดิ) .2555 กล่าววาทักษะชีวิต”เป็นสิ่งจำเป็นต่อการเรียนรู้ของเยาวชนในศตวรรษที่ ๒๑ เพราะจะช่วยในเรื่องการควบคุมอารมณ์ การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า การรับรู้ความรู้สึก การคิดอย่างมีเหตุผลและการคิดวิเคราะห์แยกแยะแต่พบว่าหลายประเทศรวมถึงประเทศไทย หลักสูตรการเรียนการสอนในระดับปฐมวัยที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ยังไม่สามารถทำให้เด็กมีทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ซึ่งจะทำให้พวกเขาสามารถอยู่รอดในสังคม และมีชีวิตที่มีคุณภาพได้เมื่อเติบโตขึ้น อีกทั้ง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12(พ.ศ.2560-2564) หลักการที่สำคัญคือเตรียมพร้อมด้านกำลังคนและเสริมสร้างศักยภาพของประชากรทุกช่วงวัย ไม่ได้มี (งเน้นการยกระดับคุณภาพพุนมนุษย์ โดยพัฒนาคนให้เหมาะสมตามช่วงวัย เพื่อให้มีทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ และเติบโต 21

.จและสังคมแห่งชาติสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ)อย่างมีคุณภาพ2559ซึ่งต้นทุนที่สำคัญที่ควรสร้างให้เกิดขึ้น (ตั้งแต่ปฐมวัย คือทักษะชีวิต

การส่งเสริมทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ เพื่อให้มีต้นทุนชีวิตที่แข็งแกร่งหรือมีภูมิคุ้มกันที่เข้มแข็ง ควร 21 ากหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางการปฏิบัติโดยยึดยึดแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงเป็นฐานของการพัฒนา เนื่องจาก ความพอประมาณในการดำรงชีวิตความมีเหตุผลในการตัดสินใจกระทำต่าง ๆ และมีภูมิคุ้มกันทางด้านจิตใจที่มีต่อความไม่ แน่นนอนของสถานการณ์รอบด้าน ภายใต้เงื่อนไขของการมีความรอบรู้ รอบคอบและระมัดระวัง อันจะนำมาใช้ในการพิจารณา ไตร่ตรอง และปฏิบัติในการบริหารจัดการให้สามารถพึ่งตนเอง มีภูมิคุ้มกันและรู้เท่าทันโลก คณะอนุกรรมการขับเคลื่อน) ,เศรษฐกิจพอเพียง2550) อีกทั้งทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัยเป็นทักษะที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการมีชีวิตที่สมบูรณ์พร้อมทั้งด้าน ร่างกาย อารมณ์จิตใจสังคมและปัญญาเพื่อให้เด็กมีคุณภาพชีวิตที่ดี เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์พร้อมในอนาคต รุ่งลาวัลย์ อ่ำ) .ละคา2557จึงสอดคล้องกับการพัฒนามนุษย์ให้สมบูรณ์โดยใช้ 21 ดังนั้นการส่งเสริมทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ (แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงเป็นฐานของการพัฒนาได้

การส่งเสริมทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัยเป็นหน้าที่สำคัญของครูและผู้ปกครองที่ต้องร่วมมือกัน ดังที่ ทีเปอร์และ คนอื่นๆ ,อรุณี หรดาล)2536 ; อ้างอิงจาก Leeper and others, 1976) ได้กล่าวไว้ว่า บ้านและโรงเรียนนั้นมีหน้าที่สำคัญ ในการให้การศึกษแก่เด็ก และจะไม่สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพได้ ถ้าขาดความเข้าใจการสนับสนุน และการ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองและครูที่มีคุณภาพจะมีอิทธิพลต่อชีวิตเด็กในอนาคตดังนั้นการศึกษา ในปัจจุบันจึงไม่ได้เป็นเรื่องของครูและโรงเรียนเท่านั้น แต่สรรพกำลังทั้งมวลในสังคม เช่น ครอบครัว ชุมชน ต้องมีหน้าที่ที่ จะต้องรับผิดชอบต่อการศึกษาด้วย)Wasri,2001(นวลศรี งามทรัพย์)2552ให้ข้อสรุปว่าการที่ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมใน (ยา น้อยการทำการกิจกรรมร่วมกับเด็กที่โรงเรียนเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้และส่งเสริมพัฒนาการของเด็กได้ สอดคล้องกับ นันทิ) จันทร์2548กล่าวว่าการมีส่วนร่วมทางการศึกษาของผู้ปกครอง จะทำให้ผู้ปกครอง(รองสามารถเชื่อมสานความเป็นอยู่ การดูแล และการให้ความรู้แก่เด็กอย่างต่อเนื่องจากบ้านสู่โรงเรียนและจากโรงเรียนสู่บ้าน การเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วน ร่วมกับทางโรงเรียนสามารถเข้ามามีส่วนได้หลายลักษณะ เช่น การอบรมเลี้ยงดู การติดต่อสื่อสาร การเข้ามาเป็นอาสาสมัคร การเรียนรู้ที่บ้าน การตัดสินใจ การเข้ามามีส่วนร่วมกับชุมชน)Epstein;et al.1997 อ้างถึงใน วิวรรณ สารกิจปรีชา.2554และ(เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน เช่น การปฐมนิเทศ สภาพปัจจุบัน พบว่าสถานศึกษาส่วนใหญ่เปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง การให้ข้อมูลเกี่ยวกับเด็กและนำไปปฏิบัติที่บ้านแต่ขาดการให้คำแนะนำหรือการร่วมมือกันอย่างต่อเนื่อง การสื่อสารและ สะท้อนผลการพัฒนามีน้อย ทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการนำความรู้ไปใช้ดังนั้นการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองกับการศึกษา ปฐมวัยจึงเป็นสิ่งจำเป็นในการจัดการศึกษาสำหรับเด็ก เพราะความร่วมมือจากทั้งที่บ้านและที่โรงเรียนจะเป็นพลังที่สำคัญใน การพัฒนาทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัยอย่างสอดคล้องกับพัฒนาการเด็กได้อย่างเต็มศักยภาพ

วัตถุประสงค์

- 1.เพื่อเปรียบเทียบทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย ในศตวรรษที่ ตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ก่อนและ 21 หลังการเข้าร่วมโปรแกรมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง
- 2.เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองในการเข้าร่วมโปรแกรมการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของ เด็กปฐมวัย ในศตวรรษที่ ตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง 21

วิธีวิจัย

- 1 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยการวิจัยในครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงทดลอง ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีเลือกกลุ่ม ตัวอย่างแบบเจาะจงโรงเรียน คือโรงเรียนสุเหร่าแสนแสบ เนื่องจากเป็นโรงเรียนที่ผู้วิจัยเป็นอาจารย์นิเทศ จากนั้นจับสลาก

ห้องเรียนชั้นอนุบาลในภาคเรียนที่ 2 ได้ชั้นอนุบาลปีที่ 2561 ปีการศึกษา 1/จำนวน 21 คนและรับสมัครผู้ปกครองที่สนใจ 18 ตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ได้กลุ่มตัวอย่าง 21 เข้าร่วมโครงการพัฒนาทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 คน 15 ผู้ปกครองเข้าร่วมโครงการฯ จำนวน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

สระ ได้แก่ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองตัวแปรอิ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ตามแนวคิด 21

เศรษฐกิจพอเพียง ประกอบด้วยด้าน

1.ด้านความรับผิดชอบ.

2.ด้านการปรับตัว.

3.ด้านการแก้ปัญหา.

3. กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1 ได้แก่

1 โปรแกรมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย ในศตวรรษที่ 21 ตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

2 แผนกิจกรรมโปรแกรมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย ในศตวรรษที่ 21 ตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

คู่มือการ 3 พัฒนาทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย ในศตวรรษที่ 21 ตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับผู้ปกครอง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

1. แบบประเมินทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย ในศตวรรษที่ 21 ตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง
2. แบบประเมินความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อโปรแกรมการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต

ของเด็กปฐมวัย ในศตวรรษที่ 21 ตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง
การสร้างเครื่องมือวิจัย

1โปรแกรมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย ในศตวรรษที่ 21 ตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ผู้วิจัยดำเนินการสร้างดังนี้

1.1การศึกษาวิเคราะห์เอกสาร ตำรา บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงและทักษะชีวิตของเด็กในศตวรรษที่ 21

1.2 จัดทำการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อสรุปทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย ในศตวรรษที่ 21 ที่ต้องการพัฒนาจากกลุ่มครูผู้สอนเด็กปฐมวัยที่มีประสบการณ์สอนเด็กปฐมวัยมากกว่า คน 10ผู้ปกครองเด็กปฐมวัย จำนวน คน 5ปีจำนวน 5 และคณาจารย์ด้านการศึกษานปฐมวัยที่มีประสบการณ์ด้านการศึกษานปฐมวัยมากกว่า คน จากนั้นสรุปทักษะชีวิตของ 5ปี จำนวน 5 เด็กปฐมวัยที่ต้องพัฒนาในศตวรรษที่ 21 ได้จำนวน ๓ด้าน ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบ ด้านการปรับตัว และด้านการแก้ปัญหา 3

1.3 สังเคราะห์แนวคิดหลักการทฤษฎี เกี่ยวกับทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง และสภาพความต้องการของผู้ปกครองที่ได้จากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นมากำหนด รายละเอียดของโปรแกรมฯซึ่งมีองค์ประกอบดังนี้ แนวคิดของโปรแกรมฯ หลักการของโปรแกรมฯ วัตถุประสงค์เนื้อหา กิจกรรมเอกสารและสื่อประกอบการใช้โปรแกรมฯ ระยะเวลาดำเนินการและการประเมินผล

1.4 กำหนดเนื้อหาและกิจกรรมที่ใช้ในโปรแกรมฯประกอบด้วย 1) ทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง 2ตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง 21ปฐมวัย ในศตวรรษที่ แนวทางการสร้างทักษะชีวิตของเด็ก (ด้านความรับผิดชอบ การปรับตัว และการแก้ไขปัญหา 3) บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมทักษะชีวิตให้กับเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง 21

จัดทำโครงร่างโปรแกรมการฯ ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1ขั้นเปิดใจและเล่าสู่กันฟัง เป็นการเตรียมผู้เข้าร่วมโปรแกรมฯ เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองพูดคุยเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย ในศตวรรษที่ ตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง 21ตามเอกสารคู่มือและกิจกรรมที่จัดกับลูกที่บ้าน

ขั้นที่ 2ขั้นเรียนรู้ร่วมกัน เป็นการดำเนินกิจกรรมโดยเสนอประเด็นเนื้อหาใหม่ให้ผู้ปกครองรับทราบโดยกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การบรรยาย การอภิปราย ละครสั้น ศึกษาค้นคว้า และจากประสบการณ์ของผู้ปกครอง

ขั้นที่ 3ขั้นสรุปองค์ความรู้ เป็นขั้นที่ผู้ปกครองร่วมกันวิเคราะห์ อภิปรายและสรุปข้อความรู้ที่ได้รับจากโปรแกรมฯ และการนำไปประยุกต์ใช้

ขั้นที่ 4ขั้นนำความรู้สู่ลูก เป็นขั้นที่ผู้วิจัยเพิ่มเติมความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิตในคู่มือที่ผู้ปกครองจะนำไปปฏิบัติจริงกับลูกที่บ้าน ประกอบด้วยกิจกรรม ด้านความรับผิดชอบ ด้านการปรับตัว ด้านการคิดแก้ปัญหา

นำโครงร่างโปรแกรมการมีส่วนร่วมฯเสนอผู้เชี่ยวชาญทางด้านการศึกษานจำนวน ท่านตรวจสอบความสอดคล้องระหว่าง 5 หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม สื่อ การประเมินผล และนำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงโปรแกรมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองฯ เป็นฉบับสมบูรณ์

สร้างแผนกิจกรรมของโปรแกรมฯโดยสังเคราะห์แนวคิดหลักการ จิตวิทยาผู้ใหญ่และความต้องการของผู้ปกครองที่ได้จากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเพื่อนำมาสร้างแผนการจัดกิจกรรมและสื่อที่ใช้ในการจัดกิจกรรม ได้แผนการจัด

กิจกรรมของโปรแกรมจำนวน ท่านตรวจสอบความ 5เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน กิจกรรม จากนั้นนำแผนกิจกรรม 6 สอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์เนื้อหากิจกรรมและสื่อ และนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

ตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง 21สร้างคู่มือกิจกรรมการพัฒนาทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย ในศตวรรษที่ สำหรับผู้ปกครอง โดยศึกษาเอกสาร ตำรา เกี่ยวกับพัฒนาการเด็กและการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ได้คู่มือกิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิต ประกอบด้วยทักษะชีวิต จำนวน ด้าน คือด้านความรับผิดชอบ 3 ท่าน ตรวจสอบความ 5 กิจกรรม จากนั้นเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 18ด้านการปรับตัวและด้านการแก้ปัญหา จำนวน สอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม สื่อและการประเมินผล พร้อมทั้งนำข้อเสนอจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุง คู่มือเป็นฉบับสมบูรณ์

สร้างแบบสังเกตพฤติกรรมทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ ๓ ด้าน คือด้านความรับผิดชอบ ด้านการปรับตัว 3จำนวน 21 และด้านการแก้ปัญหา โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ระดับดังนี้ 3

คะแนน เมื่อแสดงพฤติกรรมหรือตอบคำถามตามรายการที่ระบุได้ด้วยตนเอง 2ให้

ให้ คะแนน เมื่อแสดงพฤติกรรมหรือตอบคำถามตามรายการที่ระบุได้ แต่ครูต้องกระตุ้น 1

พฤติกรรมคะแนน เมื่อเด็กไม่แสดงพ 0ให้

จากนั้นนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างพฤติกรรมกับจุดประสงค์ IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 จึงถือว่าใช้ได้ปรับปรุงแบบสังเกตพฤติกรรมตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและนำแบบสังเกตพฤติกรรมทักษะชีวิตของเด็ก ปฐมวัยไปทดลองใช้ (Try out) กับเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2/1 ที่ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนสุเหร่าแสนแสบ จำนวน 21 คนแล้ว นำมาหาความเชื่อมั่นโดยนำคะแนนมาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมิน ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.89 และจัดทำเป็น แบบสังเกตพฤติกรรมทักษะชีวิตฉบับสมบูรณ์

สร้างแบบประเมินความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการมีส่วนร่วมโปรแกรมพัฒนาทักษะชีวิตของ เด็กปฐมวัยฯ มีลักษณะเป็นแบบมาตรประเมินค่า ระดับ ดังนี้ 5

ระดับ หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด 5

ระดับ หมายถึง พึงพอใจมาก 4

ระดับ หมายถึง พึงพอใจระดับปานกลาง 3

หมายถึง พึงพอใจน้อย 2ระดับ

ระดับ หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด 1

นำแบบประเมินที่สร้างเสร็จแล้วไปให้ผู้ทรงวุฒิจำนวน) ท่านตรวจสอบ พร้อมทั้งหาค่าความตรงของเครื่องมือ 5IOCโดยค่าความ (0ตรงที่อยู่ในเกณฑ์ที่ใช้ได้จะต้องมีค่ามากกว่า . ขึ้นไป 5

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1.ประเมินทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ ๓ ด้วยแบบสังเกตพฤติกรรมทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย ก่อน 21 ใช้โปรแกรมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ฯ

2.ทดลองใช้โปรแกรมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองฯ กับกลุ่มตัวอย่างคือ เด็กปฐมวัยและผู้ปกครองเด็กชั้นอนุบาลปี ที่ 2/นโรงเรียนสุเหร่าแสนแสบ แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร โดยจัดโปรแกรมให้ความรู้กับคน ใน 15จำนวน 2 สัปดาห์ ดังนี้ 2ครั้ง มีช่วงเวลาห่างกัน 3ผู้ปกครองจำนวน

ตารางที่ 1 ขั้นตอนการดำเนินโปรแกรม

ขั้นตอนการดำเนินโปรแกรม	ระยะเวลา (ครั้งที่)		
	1 สัปดาห์ที่ 1-2	2 สัปดาห์ที่ 3-4	3 สัปดาห์ที่ 5-6
1) การฝึกอบรมให้ความรู้ผู้ปกครอง ตามขั้นตอนของโปรแกรมและแผนการจัดกิจกรรม	✓)1 วัน1ส(✓)1 วัน3ส(✓)1 วัน5ส(
2) การนำไปปฏิบัติที่บ้านกับบุตรหลาน 3สัปดาห์ๆ ละ 2ครั้งละ) วัน(✓)6 วัน(✓)6 วัน(✓)6 วัน(
3) ประเมินทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย	✓ (ก่อนทดลอง)	-	✓ (หลังทดลอง)

3. ประเมินทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ ด้วยแบบสังเกตพฤติกรรมทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย หลังใช้ 21 โปรแกรมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองฯ

4. ประเมินความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการเข้าร่วมโปรแกรมการมีส่วนร่วมฯ

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลด้านสถิติเชิงพรรณนา)Description Analysis ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

2. วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน)Inferential Analysis ารเปรียบเทียบได้แก่ สถิติใน (t - test dependent Samples

ผลการวิจัย

1. เด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองเข้าร่วมโปรแกรมการมีส่วนร่วม ฯ มีคะแนนทักษะชีวิตโดยรวมสูงขึ้นกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปว่าโปรแกรมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง มีประสิทธิภาพจึงส่งผลให้ทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัยสูงขึ้นดังตาราง 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ ตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ก่อนและหลังการมี 21 ส่วนร่วมของผู้ปกครองโดยรวม

ทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย	จำนวนเด็ก	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D	\bar{D}	t
ก่อนการจัดกิจกรรม	15	18	20.86	5.51	1.97	7.55
หลังการจัดกิจกรรม	15	18	29.20	3.54		

. นัยสำคัญทางสถิติที่ **05

จากตาราง2 พบว่า เด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองเข้าร่วมโปรแกรมการมีส่วนร่วมฯ มีคะแนนทักษะชีวิตโดยรวมสูงขึ้นกว่าก่อนผู้ปกครองเข้าร่วมโปรแกรมฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบคะแนนทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง 21 ก่อนและหลังการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง เป็นรายด้าน

ทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		\bar{D}	df	t	Sig
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D.				
1.ด้านความรับผิดชอบ	8.20	1.85	10.06	1.70	0.15	14	3.06	.008
2.ด้านการปรับตัว	7.66	2.63	10.13	1.30	1.33	14	4.97	.000
3.ด้านการแก้ปัญหา	5.00	2.42	9.00	1.46	0.96	14	10.58	.000
รวมเฉลี่ย	20 .86	5.51	29.20	3.54	0 .84			

. มีนัยสำคัญทางสถิติที่ **05

ผลตาราง 3 พบว่า เด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองเข้าร่วมโปรแกรมการมีส่วนร่วม มีคะแนนทักษะชีวิตโดยรวมสูงขึ้นกว่าก่อนผู้ปกครองเข้าร่วมโปรแกรมฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเรียงลำดับคะแนนดังนี้ ลำดับที่ 1 การคิดแก้ปัญหา 3 ด้านความรับผิดชอบ ลำดับที่ 2 ปรับตัว ลำดับที่ 3 ทา ตารางที่ 4 ผลการประเมินความพึงพอใจในการเข้าร่วมโปรแกรมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองฯ

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ความพึงพอใจ
1) ความเข้าใจก่อนการเข้าร่วมโปรแกรมการมีส่วนร่วม			
1.1 ก่อนการเข้าร่วมโปรแกรมการมีส่วนร่วมฯ ท่านได้รับการแจ้งวัตถุประสงค์อย่างชัดเจน	4.23	0.473	ระดับมาก
1.2 งบประมาณการในก่อนการเข้าร่วมโปรแกรมการมีส่วนร่วมฯ ท่านได้รับการชี้แจงถึงการดำเนินกิจกรรมอย่างละเอียด	4.56	0.215	ระดับมากที่สุด
1.3 ก่อนการเข้าร่วมโปรแกรมการมีส่วนร่วมฯ ท่านได้รับการชี้แจงถึงระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรมตลอดทั้งโปรแกรมฯ อย่างละเอียด	4.10	0.568	ระดับมาก
2) กิจกรรมในโปรแกรมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย			
2.1 โปรแกรมการมีส่วนร่วมทำให้ท่านได้รับความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย	4.55	0.455	ระดับมากที่สุด
2.2 โปรแกรมการมีส่วนร่วมทำให้ท่านเห็นความสำคัญในการพัฒนาทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย	4.76	0.320	ระดับมากที่สุด
2.3 ส่วนร่วมทำให้ท่านได้เข้าใจการจัดการเรียนการสอนครูที่โรงเรียนโปรแกรมการมี	4.62	0.421	ระดับมากที่สุด
2.4 โปรแกรมการมีส่วนร่วมทำให้ท่านแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการอบรมเลี้ยงดูเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย	4.88	0.113	ระดับมากที่สุด
2.5 ร่นนำไปปฏิบัติกับลูกกิจกรรมโปรแกรมการมีส่วนร่วมฯ สามา	4.52	0.480	ระดับมากที่สุด
3) กิจกรรมการประชุมกลุ่มย่อย			
3.1 กิจกรรมการประชุมกลุ่มย่อย ทำให้ท่านได้ซักถามข้อสงสัยได้อย่างละเอียด	4.53	0.550	ระดับมากที่สุด
3.2 กิจกรรมการประชุมกลุ่มย่อย ทำให้ท่านเรียนรู้วิธีการแก้ปัญหาที่หลากหลายและเป็นประโยชน์	4.86	0.210	ระดับมากที่สุด

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ความพึงพอใจ
3. กิจกรรมการประชุมกลุ่มย่อย 3 ทำให้ท่านได้รับความช่วยเหลือจากครูและนักวิจัย อย่างทั่วถึง	4.40	0.560	ระดับมาก
4) เอกสารและคู่มือประกอบกิจกรรม			
4. เจนเอกสารอ่านเข้าใจง่าย มีความชัด1	4.44	0.678	ระดับมาก
4.2 เนื้อหาที่มีความเหมาะสม	4.29	0.845	ระดับมาก
4. การจัดวางรูปเล่ม ขนาดตัวหนังสือ 3 และรูปภาพประกอบมีความเหมาะสม	4.50	0.451	ระดับมากที่สุด
4) เอกสารและคู่มือประกอบกิจกรรม			
4. ำงในการนำเนื้อหาของเอกสารและคู่มือ ช่วยสร้างความเข้าใจและเป็นแนวท 4 กลับไปปฏิบัติที่บ้าน	4.65	0.324	ระดับมากที่สุด
4. 5 เนื้อหาของเอกสารและคู่มือสามารถนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้จริง	4.78	0.129	ระดับมากที่สุด
5) คู่มือการพัฒนาเด็กปฐมวัยสำหรับผู้ปกครอง			
5. ภาษาที่ใช้เข้าใจง่าย 1	4.32	0.786	ระดับมาก
5.2 รูปภาพประกอบสวยงาม น่าสนใจ	4.79	0.355	ระดับมากที่สุด
5. 3 ขนาดของตัวอักษร และรูปภาพประกอบ	4.56	0.565	ระดับมากที่สุด
5. กิจกรรมนำไปปฏิบัติได้ง่าย 4	4.88	0.210	ระดับมากที่สุด
5. กิจกรรมสามารถพัฒนาทักษะชีวิตได้ 5	4.73	0.421	ระดับมากที่สุด
6) วัน เวลา และสถานที่			
6. นและเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม 1	4.30	0.755	ระดับมาก
6.2 สถานที่ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	4.30	0.645	ระดับมาก
6. บรรยากาศและสภาพแวดล้อมมีความเหมาะสม 3	4.56	0.210	ระดับมากที่สุด
7) การนำความรู้ที่ได้รับไปใช้			
7. การเข้าร่วมกิจกรรมไปใช้ในการปฏิบัติกับบุตรหลานท่านนำความรู้ที่ได้รับจาก 1	4.56	0.154	ระดับมากที่สุด
7.2 ท่านนำความรู้ที่ได้รับจากเอกสารและคู่มือที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของ ผู้ปกครองในการพัฒนาทักษะชีวิตไปใช้ในการปฏิบัติกับบุตรหลาน	4.75	0.113	ระดับมากที่สุด
7. ด้รับไปปฏิบัติจริง ทำให้ท่านค้นพบข้อความรู้ใหม่ๆ การนำความรู้ที่ 3 เพิ่มเติม	4.35	0.563	ระดับมาก
7. การนำความรู้ที่ได้รับไปปฏิบัติจริง ทำให้ท่านสังเกตเห็นความเปลี่ยนแปลงทักษะ 4 ชีวิตของบุตรหลาน	4.64	0.239	ระดับมากที่สุด
รวมผลการประเมินความพึงพอใจ	4.55	0.423	ระดับมากที่สุด

จากตารางที่ 4 ผลการประเมินความพึงพอใจต่อโปรแกรมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองฯ โดยภาพรวม พบว่ามีคะแนนความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

1. เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 1 ตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง 21 โรงเรียนสุเหร่าแสนแสบ มีทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 2 สูงขึ้นหลังการเข้าร่วมโปรแกรมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า โปรแกรมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองฯ ซึ่งประกอบด้วยขั้นเปิดใจและเล่าสู่กันฟัง ชั้นเรียนรู้ร่วมกัน ชั้นสรุปองค์ความรู้ และขั้นนำความรู้สู่ลูกรัก มีประสิทธิภาพสูงสามารถนำมาใช้พัฒนาทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัยได้ เพราะทำให้

ผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจในการส่งเสริมทักษะชีวิตของเด็ก มีความรู้เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเพื่อส่งเสริมทักษะชีวิตของบุตรหลานมากขึ้น สอดคล้องกับหลักการพื้นฐานของการร่วมงานที่ประสบความสำเร็จระหว่างครอบครัวและโรงเรียน ที่ระบุว่า ครอบครัวมีความเป็นหุ้นส่วนที่เท่าเทียมกันในการได้มาซึ่งเป้าหมายของการศึกษาของลูก (Liontos, 1992) การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองกับสถานศึกษาด้วยความรู้สึกของความเป็นญาติ เป็นเพื่อน เป็นพี่ เป็นน้อง จะส่งผลต่อการให้ความร่วมมือในการพัฒนาเด็กปฐมวัยให้ไปในทิศทางเดียวกันและบรรลุเป้าหมายได้เร็วขึ้น อีกทั้งการได้เข้าร่วมโปรแกรมมีการสนทนารวมกลุ่มแลกเปลี่ยนประสบการณ์กันในการบรรยายการเรียนรู้ที่มีการถ่ายทอดข้อมูลซึ่งกันและกันทำให้ผู้ปกครองได้แนวทางในการส่งเสริมทักษะชีวิตให้กับบุตรหลาน สอดคล้องกับ กุลยา ตันติผลาชีวะ(2551)ที่กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองกับ () โรงเรียน จะช่วยพัฒนาเด็กให้เจริญเติบโตเต็มตามศักยภาพสอดคล้องกับสมาลี คัมชัยกุล2543ซึ่งกล่าวว่า การจัดกิจกรรม (ให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วม ทำให้ผู้ปกครองมีความรู้สึกมั่นใจในการให้ความร่วมมือ รวมทั้งการสื่อสารที่ดี จะช่วยให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมกับโรงเรียนมากขึ้นและเข้ามาอย่างเต็มใจ ซึ่งโปรแกรมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้นมา นั้นนอกจากจะเป็นการให้ความรู้แลกเปลี่ยนประสบการณ์การอบรมเลี้ยงดูเพื่อส่งเสริมทักษะชีวิตให้กับลูกแล้ว ยังมีคู่มือกิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัยสำหรับผู้ปกครองได้นำกลับไปใช้จัดกิจกรรมกับลูกที่บ้าน ในด้านความรับผิดชอบ การปรับตัวการคิดแก้ปัญหา จึงทำให้ทักษะชีวิตด้านความรับผิดชอบ การปรับตัวการคิดแก้ปัญหาสูงขึ้น นอกจากนี้ผู้ปกครองยังได้สะท้อนการเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งสรุปได้ว่า ผู้ปกครองมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมทักษะชีวิตของลูกมากขึ้น มีการเปลี่ยนแปลงบทบาทตนเอง โดยลดการช่วยเหลือบุตรหลานในกิจวัตรประจำวันมากขึ้น ส่งเสริมให้บุตรหลานรับผิดชอบในกิจวัตรประจำวันของตนเองมากขึ้น ปล่อยให้ลูกได้แก้ปัญหาด้วยตนเอง โดยผู้ปกครองเป็นเพียงผู้แนะนำ และคอยให้กำลังใจ ใช้เวลาอยู่กับลูกมากขึ้นและมีคุณภาพมากขึ้น ซึ่งต่างจากก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมที่ผู้ปกครองใจร้อนและไม่ค่อยได้เสริมแรงทางบวกให้กับบุตรหลาน สอดคล้องกับรุ่งอรุณรัตน์บุณยรัตน์ (2554) ที่กล่าวว่าผู้ปกครองขาดความรู้ความเข้าใจและบทบาทของตนเองในการส่งเสริมทักษะให้กับเด็กที่ถูกต้องมักมุ่งเน้นให้เด็กเก่งให้มากที่สุดไม่ให้อิสระแก่เด็กทำให้ศักยภาพของเด็กที่ควรจะได้รับพัฒนาถูกจำกัดลงดังนั้นผู้ปกครองจึงควรแสวงหาความรู้และเข้าร่วมกิจกรรมหรือโปรแกรมกับทางโรงเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย

2.ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ปกครองพบว่า มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโปรแกรมการมีส่วนร่วมพัฒนาทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย ในระดับมากที่สุด เนื่องจากโปรแกรมการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัยเป็นโปรแกรมที่ตรงกับความต้องการของผู้ปกครองที่นำไปพัฒนาลูกได้จริง สอดคล้องกับAuerbach (1968) ได้เสนอแนวคิดเชิงทฤษฎีที่อยู่เบื้องหลังการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองว่า ผู้ปกครองจะเรียนรู้ได้ดีในเรื่องที่ตนเองสนใจและถ้าเนื้อหาสาระที่เรียนรู้นั้นเป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์ใกล้ตัวของผู้ปกครองนอกจากนี้การดำเนินโปรแกรมการมีส่วนร่วมยังเน้นให้ผู้ปกครองถ่ายทอดประสบการณ์ของตนเองแลกเปลี่ยนกับเพื่อน มีการวิเคราะห์ประสบการณ์การอบรมเลี้ยงดูลูกเพื่อส่งเสริมทักษะชีวิตร่วมกันภายใต้บรรยากาศที่มีความเคารพให้เกียรติซึ่งกันและกัน สอดคล้องกับแนวคิดหลักการของการมีส่วนร่วม (Christenson.1995.อ้างถึงใน ขบา พันธุ์ศักดิ์.2550) นอกจากนี้ผู้ปกครองยังมีความพึงพอใจในโปรแกรมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาทักษะชีวิตที่คณะผู้วิจัยจัดขึ้น เนื่องจากมีการติดต่อประสานงานและสร้างเข้าใจร่วมกันเป็นอย่างดี ตลอดจนผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการตัดสินใจวัน เวลา ในการเข้าร่วมโปรแกรม จึงส่งผลให้เกิดความพึงพอใจต่อโปรแกรมการพัฒนาทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ ตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงโดยภาพรวมในระดับมากที่สุด 21

นี้ สามารถสรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองโดยการเข้าร่วมโปรแกรมการพัฒนาดังนั้น การศึกษางานวิจัยครั้งทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัยทำให้ผู้ปกครองมีความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์ร่วมกัน สามารถนำไปใช้พัฒนาทักษะชีวิตของลูกหลานได้ อีกทั้งยังส่งเสริมให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกในครอบครัวอีกด้วย

รายการอ้างอิง

- กรรณิการ์ สุธสม.(2554)การพัฒนาารูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อพัฒนาด้านคุณธรรมตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง.วารสารวิจัยราชภัฏกรุงเทพฯ1ฉบับที่ 1ปีที่ ..2557
- กรรณิชากร. (2546) หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย 2546พิมพ์ครั้งที่ 1(กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กาญจนาคงสวัสดิ. (2551). โรงเรียนของเราให้อะไรกับเด็กอนุบาลบ้าง.วันที่ค้นหาข้อมูล 26ธันวาคม 2551 เข้าถึงได้จาก <http://www.Edba.In.th/Kinder/doc/Rongrian-HaiAraiKapDek.Pdf>
- กิตติกรทอง.(2552).การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในเขตอำเภอพระประแดงจังหวัดสมุทรปราการ.วิทยานิพนธ์.ครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์.มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- ระพันธ์ พูลพัฒน์ (2556).การพัฒนาทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย.รายงานการวิจัยนำเสนอในการประชุมวิชาการครบรอบ 56 ปี แห่งการสถาปนา คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วันที่ .ศ.กรกฎาคม พ 102556คณะครุศาสตร์ . จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ชา พันธุ์ศักดิ์.(2550).การพัฒนาารูปแบบการสอนเชิงประสบการณ์และการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการร่วมงานเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตให้เด็กปฐมวัย.วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎบัณฑิตภาควิชาหลักสูตรและการสอน.กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธรรมรัตน์ พงษ์ทอง.(2559).การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนในเขต อำเภอแก่งหางแมว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรีเขต1.งานนิพนธ์สาขาวิชาการบริหารการศึกษา.ชลบุรี: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
- นฤมล เนียมหอม.ห้องเรียนครูแมว. การสอนแบบโครงการ. (ออนไลน์)สืบค้นจาก <http://www.nareumon.com/>วันที่ 17 พฤศจิกายน 2561
- นันทียน้อยจันทร์. (2548). การประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย.คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครสวรรค์.
นครปฐม : นิตินัย.
- ปิยะนันท์ หิรัญย์ชโลทร.(2548).เด็กปฐมวัยกับทักษะการรู้หนังสือเบื้องต้น. วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์,20(2): 1-7.
- ประภรณ์จิ่งพานิช. (2553). ผลของโครงการฝึกอบรมการเลี้ยงดูเด็กที่มีต่อความรู้และการเลี้ยงดูเด็ก ของผู้ปกครอง. วิทยานิพนธ์กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรชูลี ลังกา.(2551).ผลการใช้โปรแกรมการให้การศึกษากับผู้ปกครองในการสร้างวินัยในตนเองให้แก่เด็กอนุบาลโดยใช้รูปแบบ SECI. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎบัณฑิตภาควิชาหลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรทิพย์ ศิริภัทราชัย.(เมษายน – มิถุนายน 2556). Stem Education. กับการพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21,วารสารนักบริหาร,33,49-56
- พรรณิ ช.เจนจิต. (2550).จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: เกรท เอ็ดดูเคชั่น.
- พัฒนา ชัชพงศ์.(2555).เอกสารประกอบการบรรยายเรื่อง ความร่วมมือบ้านและโรงเรียน: ผู้ปกครองกับกาส่งเสริมพัฒนาการของลูก.กรุงเทพฯ: โรงเรียนอนุบาลก๊กไก่.
- เพ็ญพิไล ฤทธาคณานนท์. (2536).พัฒนาการทางพุทธปัญญา(พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. รุ่งลาวัลย์ ละอ้าคา.ทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย : แก่นชีวิตที่เสริมสร้างได้จากครอบครัว. วารสารเพื่อพัฒนาสังคมและชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. ปีที่ 1. ฉบับที่ 2 ประจำเดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2557 – กรกฎาคม 2557
- วนิดา ขาวมงคล เอกแสงศรี (2546). หลักการสอนการพัฒนาทักษะชีวิต.กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วัฒนา มัคคสมัน. (2544).ตัวอย่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนตามรูปแบบการสอนแบบโครงการสำหรับเด็ก.กรุงเทพฯ :

ไทยวัฒนาพานิช

วิวรรณ สารกิจปรีชา (2544).ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้ปกครองกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลก๊กไก่ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร.ปริญญา
นิพนธ์. กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ศรีเรือน แก้วกังวาน. (2553). จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตช่วงวัย แนวคิดเชิงทฤษฎี-วัยเด็กตอนกลาง (พิมพ์ครั้งที่9). ปทุมธานี:
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

สุภาวิณี สายบัว.(2554).ความสัมพันธ์ระหว่างทำให้ความรู้ผู้ปกครองกับความรู้ของผู้ปกครองในการสร้างเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยในสถานศึกษา เขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี.วิทยานิพนธ์.ศศ.ม.ปทุมธานี: บัณฑิตวิทยาลัย.
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

สุภาพร สุวรรณศรีนนท์. (2549). บทบาทการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการสร้างเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย ในเขตบางกอกน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.(2542).พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542.กรุงเทพฯ .พริกหวานกราฟฟริก.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). การพัฒนา “ทักษะชีวิต ” ในระบบการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์คุรุสภา.

อรุณีทรดาล. (2536). ผู้ปกครองกับการจัดการศึกษาปฐมวัยในประมวลสาระชุดวิชาหลักการและแนวคิดทางการศึกษา
ปฐมวัย. หน้าที่ 15 เล่มที่ 4.นนทบุรี:คณะศึกษาศาสตร์.มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

อุมาพร ตรังคสมบัติ (2540). จิตบำบัดและการให้คำปรึกษาครอบครัว.กรุงเทพฯ ฯ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Berger, E. H. Parents as partners in education: families and schools working together. 4th ed. New Jersey :
Prentice-Hall, 1995.

Epstein,Joyce.L.(1992)"School and Family Partnership" In Encyclopedia of Education Research 6 th
ed.Newyork :Mac Millan

Friend, M. and Cook, L. Interactions : collaboration skills for school professionals. Boston : Pearson
Education, 2003.

Liontos, L.B. At-riskfamilies and school: becoming partners.Eugene,OR: ERI cleaninghouse and educational
management, College of EducationUniversity of Oregon, 1998.